

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813010547
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8813010547.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.06.2020, v trestnej veci obžalovaného T. L. I. pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné, o odvolaní krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/233/2013 zo dňa 10.09.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie krajského prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/233/2013 zo dňa 10.09.2019 súd prvého stupňa obžalovaného T. L. I., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom E. XX, U. Z. G. E., naposledy služobne zaradeného ako riaditeľ Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou, t. č. bytom v I., pre skutok právne posudzovaný v bode 1/ obžaloby ako zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- v čase od 01.01.2009 do 31.12.2011, ako riaditeľ Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou, v rozpore s čl. 5 ods. 2, ods. 4 Prílohy č. 1 k Nariadeniu Prezidenta PZ č. 14/2011 a § 48 ods. 3 písm. a) Zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, nepoveril vedením knihy cenností žiadneho pracovníka Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou, ale túto viedol osobne, pričom nevykonával ani kontrolu príjmu a výdaja pokutových blokov v mesačných lehotách,

podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci

a pre skutok právne posudzovaný v bode 2/ obžaloby ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- v čase od 01.01.2008 do 31.12.2011, ako riaditeľ Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou, preberal z Krajského riaditeľstva PZ Prešove prostredníctvom pokladne OR PZ Vranov nad Topľou pokutové bloky určené k ich použitiu v blokovom konaní, ktoré prideloval jednotlivým podriadeným policajtom na ODI OR PZ Vranov nad Topľou a po použití týchto pokutových blokov policajtmí v rámci služobnej činnosti od nich preberal finančnú hotovosť zinkasovanú za tieto pokutové bloky, ktorú bol povinný odovzdávať do pokladne OR PZ Vranov nad Topľou, čo súčasne mal evidovať aj v knihe cenností, pričom z takto prebratých finančných prostriedkov si ponechal finančnú hotovosť vo výške najmenej 10.086,- eur, ktorú neodviedol do pokladne OR PZ Vranov nad

Topľou a ku koncu kalendárnych rokov 2008, 2009, 2010 a 2011 vykonal účtovnú uzávierku s nulovým zostatkom finančnej hotovosti, čím takto spôsobil Krajskému riaditeľstvu PZ Prešov škodu vo výške najmenej 10.086,- eur,

podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o práve na opravný prostriedok krajský prokurátor odvolanie, ktoré následne písomným podaním odôvodnil tým, že namietal záver okresného súdu o nenaplnení skutkovej, resp. objektívnej stránky žalovaných trestných činov. Okresný prokurátor poukazoval na to, že znalec T. B. Š., O. zistil vážne nedostatky vo vedení knihy cenností obžalovaným, zistil, že inventúry boli robené len formálne, že došlo k neoprávnenej manipulácii so zverenými pokutovými blokmi a finančnými prostriedkami a podľa prokurátora úmysel obžalovaného smeroval práve k tomu, aby obžalovaný takto neoprávnene nakladal s knihou cenností a tým si zadovažoval neoprávnený prospech, ktorý je daný škodou, ktorá vznikla ako následok ďalšieho žalovaného skutku obžalovaného. Okresný prokurátor vytkol okresnému súdu, že nevzal do úvahy závery tohto znalca, že zúčtovanie 9.560,- eur nebolo doložené policajtnými uloženými pokutami a že tento stav finančných hodnôt zodpovedal účtovnému stavu len na papieri, z čoho, podľa odvolateľa vyplynulo, že finančné prostriedky odovzdané obžalovaným dňa 14.02.2012 nemali pôvod v uložených pokutách. Ďalej odvolateľ vytkol okresnému súdu, že nevyhodnotil ani úradný záznam zo dňa 07.02.2012, ktorý spísal a podpísal obžalovaný a z ktorého vyplýva, že ku schodku vo výške 9.560,- eur sa nevedel vyjadriť, z čoho bolo, podľa odvolateľa, zrejme, že tieto finančné prostriedky sa nenachádzali na pracovisku obžalovaného v čase vykonávania kontroly, ale boli vydané obžalovaným až dodatočne, nemali pôvod vo vybraných pokutách a obžalovaný mal súčasne prístup do svojej kancelárie tak, ako vypovedali aj svedkovia, najmä svedok I. a nie je teda možné konštatovať, že nedošlo ku vzniku škody tak, ako uvádza súd prvého stupňa, pričom dodatočné odovzdanie finančných prostriedkov obžalovaným tak predstavuje nanajvýš náhradu spôsobenej škody.

Podľa okresného prokurátora, okresný súd prakticky prevzal právne úvahy z rozhodnutia NS SR sp. zn. 1TdoV/14/2012 z 25.04.2013, hoci podľa rozhodnutia vo veci sp. zn. 6Tz/64/66 nie je možné reštriktívne vykladať pre účely Trestného zákona pojem výkon právomoci verejného činiteľa, ktorým nie je možné vždy rozumieť len oprávnenie rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb a ukladať im úlohy a vždy je potrebné, aby v pojme právomoc bol obsiahnutý prvok moci, resp. rozhodovania. Tu odvolateľ poukázal na to, že obžalovaný, ako riaditeľ ODI, sám viedol knihu cenností, v rámci čoho rozhodoval o prideľovaní pokutových blokov, najmä o spôsobe vyúčtovania vybraných pokút od občanov a ich odvedení do pokladne OR PZ Vranov nad Topľou a prvok moci a rozhodovania bol v rámci jeho právomoci daný tým, že rozhodoval o spôsobe nakladania s finančnými prostriedkami vybranými od občanov za spáchané priestupky na úseku cestnej dopravy. Tým sa obžalovaný podieľal na samotnom odvedení pokút do štátneho rozpočtu, ktorého sú príjmom, čím je možné konštatovať, že aj keď obžalovaný sankcie za priestupok priamo neukladal fyzickým osobám, podieľal sa však na odvedení pokút na zákonom stanovený účel, čím realizoval, ako aj prekročil svoju právomoc verejného činiteľa tak, ako je uvedené v § 128 ods. 1 Tr. zákona. V podstate na základe týchto dôvodov krajský prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a nezistiac chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku dospel k záveru, že odvolanie krajského prokurátora nie je dôvodné.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku pri rešpektovaní zásady kontradiktórnosti pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, a tak krajský súd z doposiaľ vykonaného dokazovania vychádzal.

V súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku súd prvého stupňa v odôvodnení stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a stručne s poukázaním najmä na podľa jeho názoru podstatnú skutočnosť, pre ktorú neuveril výpovediam časti svedkov uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Hoci z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že obžalovaný v čase, keď mal spáchať predmetné skutky, vykonával ako príslušník Policajného zboru funkciu riaditeľa Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou /ďalej aj len ODI/, ktorý viedol evidenciu vydaných pokutových blokov a zároveň prijímal do pokladne výnos z pokút vyberaných svojimi podriadenými policajtmi v rámci ich kontrolnej činnosti na úseku dopravy od fyzických príp. právnických osôb, nebola vyvrátená jeho obhajoba, že všetku jemu zverenú finančnú hotovosť odovzdal zástupcovi riaditeľa OR PZ za prítomnosti ďalších osôb, a to po kontrole inšpekčnej komisie.

Svedkyňa M. K. uviedla, že pracovala na ODI vo funkcii odborný referent, pričom pri jednotlivých inventarizačných kontrolách za roky 2008-2011 pri každej inventúre síce nebola, no robili sa štyrikrát do roka, a to štvrťročne. Keď ich obžalovaný zavolať, vybral pred nimi pokladňu, kde boli bloky, peniaze, kniha cenností, v ktorej boli zaznačené aj zostatky jednotlivých policajtov, všetko sa sčítavalo, svedok C. robil záznam, spočítavali sa bloky, ktoré sa nachádzali v tej pokladni a peniaze, ktoré boli v pokladni. Osobne sa zúčastnila štyroch kontrol v roku 2011 a ako uviedla, pri tých kontrolách všetko sedelo. Pri poslednej kontrole v decembri 2011 peniaze v hotovosti neboli, boli iba pokutové bloky, no bloky so zostatkami sedeli. Obžalovaný bol pri každej ich kontrole prítomný.

Aj zo zápisnice o výpovedi svedka B. C. vyplýva, že ako starší referent bol poverený rozkazom okresného riaditeľa Vranov nad Topľou, spolu s T. Z. a občianskou pracovníčkou K. do komisie na kontrolu pokutových blokov na ODI Vranov nad Topľou, ktoré sa vykonávali štvrťročne tak, že sa spočítali nevyslané pokutové bloky v pokladni, finančná hotovosť, ktorá bola v pokladni a vydané pokutové bloky vydané medzi jednotlivými policajtmi, tento stav sa porovnal so stavom, ktorý bol vedený ako zostatok z ekonomického odboru, lebo v pokladni bola robená fyzická kontrola finančných prostriedkov tak, že obžalovaný ako riaditeľ odviezol finančnú hotovosť na ekonomický odbor. Z kontrol sa spracoval zápis, ktorý potvrdzoval, že neboli zistené žiadne rozdiely alebo nezrovnalosti.

Svedkyňa Q. Š., sekretárka na ODI, potvrdila, že kniha, pokutové bloky, aj hotovosť boli zavreté v kovovej pokladni a pokladňa bola zatvorená v trezore, od ktorého boli kľúče uložené v kancelárii obžalovaného, pričom od pokladne mal kľúče obžalovaný a svedok I.. Všetci policajti mali pridelené skrine, pričom si tam ukladali pokutové bloky a vybratú hotovosť. Aj svedkyňa M. B. V., ktorá v čase skutku bola vedúcou ekonomického oddelenia OR PZ Vranov nad Topľou uviedla, že v roku 2008-2012, okrem iného, vykonávali kontrolu aj na ODI Vranov nad Topľou v čase, keď bol riaditeľom obžalovaný a v čase kontroly rozdiely vo finančných hotovostiach alebo zistené schodky neboli. Na kontrolné dni, v rámci pokynu riaditeľa OR PZ Vranov, chodila ona ako vedúca ekonomického oddelenia, pokladníčka, poprípade ešte nejaký iný člen alebo len ona s pokladníčkou. Záznam o kontrole znamenal, že neboli zistené schodky finančných hotovostí. Svedkyňa podrobne popísala priebeh takej kontroly, pri ktorej obžalovaný predložil knihu cenností, príručnú pokladňu, ktorú mal odloženú v trezore, z príručnej pokladne vyňal finančnú hotovosť, finančná hotovosť sa prepočítala. Dodala, že kontrola množstva pokutových blokov nachádzajúcich sa u konkrétnych policajtov sa realizovala nepravidelne tak, že obžalovaný zvolal policajtov, tí predložili tlačivá pokutových blokov, ktoré mali vydané, finančnú hotovosť a urobil sa zápis podľa knihy cenností, kontrolovali sa aj čísla pokutových blokov. Knihu cenností viedol obžalovaný, ale prístup k nej mala aj svedkyňa Š., ako administratívna referentka spisov.

Zo zápisnice o výpovedi svedka O. G. rovnako vyplynulo, že pokutové bloky a peniaze za tieto bloky mal na starosti obžalovaný. Dodal, že deň po kontrole vykonanej na ODI sa obžalovaný pred budovou ODI nachádzal, no do budovy nevstúpil, lebo mu bolo oznámené, že má do nej zakázaný vstup. Aj ďalší referent ODI svedok M. V. potvrdil, že knihu cenností, ako aj samotné ceniny mal na starosti obžalovaný, pričom preberanie pokutových blokov a odovzdanie finančnej hotovosti z týchto blokov bolo možné uskutočniť buď priamo obžalovanému alebo vedúcemu výkonu služby, no nikdy sa nestalo, aby niečo nesedelo. Rovnako aj ďalší referent ODI, svedok M. B. L., potvrdzoval, že po odchode M. I. celú agendu pokutových blokov mal na starosti obžalovaný.

Svedkyňa M. N., ktorá v predmetnom období pracovala ako pokladníčka uviedla, že obžalovaný k nej nosil finančnú hotovosť za pokutové bloky a preberal od nej čisté tlačivá k pokutovým blokom, pričom každý takýto pohyb sa zapisoval do knihy cenností, ktorú mal obžalovaný na oddelení ODI a ona mala centrálnu knihu celého OR PZ, a tak to, čo mal obžalovaný zapísané v jeho knihe cenností, to ona mala aj vo svojej knihe, pričom zostatky medzi príjmami a výdajmi sa prenášali do nasledujúceho roka. Každé oddelenie bolo svedkyňi povinné doniesť raz za mesiac finančnú hotovosť. Mesačnú periodicitu kontrol dodržiavali. Nebola oprávnená fyzicky u obžalovaného na oddelení skontrolovať, koľko má u seba peňazí, lebo na takú kontrolu by musela byť poverená nadriadeným. Dodala, že spravidla sa robila len jedna plánovaná kontrola za rok. Na týchto kontrolách obžalovanému vždy všetko sedelo, pričom predkladal knihu cenností, pokutové bloky a finančnú hotovosť. Neohlásené kontroly sa robili zo strany MV SR alebo KR PZ Prešov veľmi zriedka, za 8 rokov mala len jednu takúto kontrolu.

Z úradného záznamu o vykonaní operatívnej kontroly zo dňa 10.02.2012 vyplýva, že evidenciu pokutových blokov na ODI OR PZ Vranov nad Topľou viedol priamo riaditeľ a knihu cenností za rok 2012 a za roky 2009-2011 nevedol pracovník poverený riaditeľom ODI, ale osobne riaditeľ ODI. Z protokolu o výsledku kontroly zo dňa 24.02.2012 bol zistený nesúlad medzi knihou cenností a zápismi z inventúr za roky 2009, 2010 a 2011, neúplne vyplnené zápisy u príslušníkov PZ, vrátane nepoverenia inej osoby na vedenej knihe cenností. Zo záznamu o kontrole knihy cenností vyplýva, že táto kniha do užívania bola daná dňa 02.01.2007 a v oddelení pre zistené nedostatky a pri všetkých kontrolách v sledovanom období bol vždy uvedený zápis bez závad /bez zistených nedostatkov.

Skutočnosť, že porušenia povinností riadiaceho pracovníka policajného orgánu znamenali porušenie interných predpisov v nakladaní s pokutovými blokmi a hotovosťou za ich udelenie vybratou vyplýva z Prílohy č. 1 k Nariadeniu Prezidenta PZ č. 14/2011, ktorá upravuje administratívne pomôcky pre zabezpečenie plnenia úloh na úseku výkonu dohľadu, konania o dopravných nehodách a dopravno-inžinierskej činnosti a upravuje povinnosti týkajúce sa knihy cenností, ktorú má viesť pracovník poverený riaditeľom krajského dopravného inšpektorátu, okresného dopravného inšpektorátu, vedúcim špeciálneho dopravného oddelenia, oddelenia mýtnej polície alebo diaľničného oddelenia a na Krajskom dopravnom inšpektoráte v Bratislave riaditeľom príslušného odboru a kontrolu príjmu a výdaja cenností má vykonávať riaditeľ krajského dopravného inšpektorátu, okresného dopravného inšpektorátu, vedúci špeciálneho dopravného oddelenia, oddelenia mýtnej polície alebo diaľničného oddelenia a na Krajskom dopravnom inšpektoráte v Bratislave riaditeľ príslušného odboru mesačne, čo zapisuje do knihy cenností, a to deň vykonania kontroly, meno, priezvisko a funkciu toho, kto kontrolu vykonal, ako aj jeho podpis. Z Prílohy č. 1 k Nariadeniu Prezidenta PZ č. 10/2002 je zrejmé, že ide o Smernice pre vedenie administratívnych pomôcok na krajskom dopravnom inšpektoráte, okresnom dopravnom inšpektoráte a diaľničnom oddelení Policajného zboru na zabezpečenie plnenia úloh na úseku výkonu dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky, konania o dopravných nehodách a dopravno-inžinierskej činnosti.

Svedok T. O. V., ako predseda kontrolnej inšpekčnej komisie, ktorá vykonala kontrolu na základe poverenia KR PZ potvrdil, že po služobných úkonoch pracovníkov inšpekčnej služby nastúpila ich komisia asi po troch dňoch a kontrolovali knihu cenností vedenú na ODI Vranov nad Topľou, porovnávali zaťaženosť ODI ohľadne pokutových blokov, príjem finančných hotovostí od policajtov a zostatky v pokladni, pričom zistili, že na ODI chýbalo v pokladni 9.560,- eur, ktoré vypočítali tým spôsobom, že prepočítali zostatky všetkých finančných hotovostí u policajtov s evidenciou knihy cenností, pričom zistili, že k 31.12.2011 bol schodok 13.460,- eur, avšak v mesiaci január 2012 obžalovaný vložil do pokladne OR PZ sumu 3.900,- eur. Knihu cenností viedol obžalovaný a bola uložená v trezore v jeho kancelárii. Kontrolu začali 13.02.2012 a v ten deň došlo aj k zapečateniu kancelárie obžalovaného. Pracovníci tejto komisie mali prístup do všetkých priestorov kancelárie obžalovaného, ale do skrine, v ktorej sa neskôr našli peniaze, prístup nemali. Svedok dodal, že sa v priebehu kontroly o vstup do akýchkoľvek skriň v kancelárii obžalovaného ani nedomáhal a ani ho nezaujímali. Dňa 14.02.2012 prišiel obžalovaný aj so svojim právnym zástupcom za účelom odovzdania služobných pomôcok a oznámil im, že chýbajúce peniaze sa nachádzajú v jeho kancelárii v skrini, ktorá bola pri okne, pričom tá skriňa bola zamknutá, obžalovaný ju odomkol a vybral z nej obálku s peniazmi, ktorá bola v skrini na policičke spolu s jeho služobnými vecami, ako boli putá, obušok. Predložená finančná hotovosť bola prepočítaná, v obálke boli peniaze v hodnote 9.560,- eur v rôznych nominálnych hodnotách. Svedok pritom dodal, že ich komisia v čase, keď obžalovaný tie peniaze vydal, ešte nevedela o takej výške škody, teda, že ju objektívne zistenú vtedy ešte nemali a obžalovanému svoje zistenie ani neoznamovali, pretože v danom čase

už tento nebol riaditeľom ODI. Svedok tiež dodal, že obžalovaný bol z Policajného zboru prepustený rozkazom Ministerstva vnútra SR po tom, čo bol z funkcie riaditeľa ODI OR PZ Vranov nad Topľou odvolaný rozkazom riaditeľa OR PZ Vranov nad Topľou.

Svedkyňa M.. O. M. uviedla, že na kontrolu išla na základe poverenia vydaného riaditeľom KZ PR v Prešove, ktoré jej bolo vydané ako členke komisie. Počas výkonu kontroly fyzicky v kancelárii obžalovaného nebola. Dňa 13.02.2012 kontrolu začali a peniaze reálne v pokladni neboli. Dňa 14.02.2012 bol svedok V. zavolaný do kancelárie obžalovaného, kde mu obžalovaný odovzdal hotovosť v sume 9.560,- eur, čo im svedok V. oznámil následne po návrate z kancelárie obžalovaného.

Svedok T. L. M. ku kontrole policajnej inšpekcie, ktorá bola začatá dňa 07.02.2012 uviedol, že vtedy jeho, aj s niektorými kolegami táto inšpekcia zavrela do kancelárie a išla za obžalovaným, pričom, ale po vykonaní úkonov nikto z členov policajnej inšpekcie nezapečatil kanceláriu obžalovaného. Napriek tomu svedok po tejto inšpekčnej kontrole obžalovaného už v budove nezaregistroval, pričom až keď obžalovaný odovzdával veci zástupcovi riaditeľa OR PZ O.. T.. O. V., bol svedok prizvaný a potvrdil, že obžalovaný vtedy odovzdal aj obnos peňazí okolo 8.000,- eur až 10.000,- eur, ktoré videl položené na stole.

Svedok L. I. v čase výkonu kontroly, ktorá bola začatá 13.02.2012 a ukončená 16.03.2012 už na polícii nepracoval, no potvrdil, že keď v decembri 2010, ako vedúci prvého oddelenia na ODI Vranov nad Topľou odchádzal, knihu cenností viedol obžalovaný, v jeho neprítomnosti viedol evidenciu on, vydával pokutové bloky a odovzdával peniaze do pokladne tento svedok. Koncoročnú závierku v súvislosti s ceninami a pokutovými blokmi robila komisia, ktorá robila aj inventúry pokutových blokov, no on členom takejto komisie nikdy nebol. Dodal ale, že nikdy neboli zistené žiadne nedostatky, žiadne schodky ani nechýbal žiaden majetok. Dodal, že trezor bol v kancelárii obžalovaného, ktorý vždy určil, kde bude uložený jediný kľúč od trezoru a mal jednu plechovú pokladňu, od ktorej bol tiež len jeden kľúč, pričom sa stále odkladal do vnútra toho trezora tak, že kľúč od pokladne sa nachádzal mimo pokladne. Obžalovaný mu vravel, že služobné peniaze, aj vybrané z pokút, ukladal aj mimo trezor do svojej osobnej skrine z obavy, že ak by kľúč od trezora stratil, tak by sa trezor nedal otvoriť.

Z výpovede tohto svedka vyplýva teda aj to, že obžalovaný si zvykol nechávať peniaze vybrané z udelených pokút, vo svojej služobnej plechovej skrini, ktorú mal v kancelárii, do ktorej tak, ako ostatní policajti, bol povinný odkladať svoju služobnú zbraň, vyšetrovacie spisy a podľa služobných predpisov pri odchode zo služby bol povinný túto skriňu zamykať.

Svedok I., ktorý bol policajtom ODI, potvrdzoval, že v predmetnom období mal obžalovaný na starosti odovzdávanie a preberanie pokutových blokov, odovzdávanie vybraných peňazí do pokladne ODI OR PZ, a že oproti podpisu policajtov im vydával pokutové bloky a od nich preberal peniaze vybrané za uložené pokuty. K predmetnej kontrole svedok uviedol tiež, že pred začatím kontroly inšpekčná služba nijakým spôsobom bežný režim na ich pracovisku nenarušila, nezmenila a kontrolovaným policajtom vstup do budovy nezamedzila, k žiadnemu obmedzeniu vstupu akejkoľvek osoby do budovy, prípadne do nejakej kancelárie nedošlo, pričom táto inšpekčná služba stále niečo riešila s obžalovaným, s ktorým boli zatvorení v jeho kancelárii a až po pár dňoch došlo k výmene zámkov vchodových dverí. Svedok potvrdil, že obžalovaný po tejto inšpekcii až do výmeny zámkov síce do budovy ODI prišiel, no po príchode mu sprievod a kontrolu robili samotní policajti ODI, pričom ho požiadal o telefónne číslo na svedka I., ktorý je podnikateľom s drevom, no ten mu neskôr povedal, že ho obžalovaný nekontaktoval. Vtedy svedok do kancelárie obžalovaného išiel s obžalovaným a vedúcim oddelenia výkonu služby L. M., a tak obžalovaný nebol sám v kancelárii, obžalovaný vtedy neotváral, ani sa nijakým spôsobom neprehrabával v nijakých skriniach, či trezoroch.

Svedok B. I., ktorý v minulosti obžalovanému predával palivové drevo, nepotvrdil, že by sa obžalovaný snažil zabezpečiť si nejaké peňažné prostriedky ako pôžičku v mesiaci február 2012 od nejakých osôb v meste Vranov nad Topľou, pričom osobu s menom R. nepozná a so svedkom I. vôbec o takom niečom nerozprával.

Zástupca poškodeného Ministerstvo vnútra SR, svedok A. uviedol, že náhradu škody si neuplatňujú vzhľadom k tomu, že obžalovaným bola počas kontroly v hotovosti predložená príslušná čiastka nad 9.000,- eur, a to pracovníkom kontrolného subjektu, tak reálne škoda poškodenému ani nevznikla. Dodal

prítom, že za obdobie od 01.01.2008 až do 31.12.2011 boli inventúry, kontroly hospodárenia robené minimálne ku koncu kalendárneho roka, inventúry boli urobené v roku 2009 a v roku 2010 ku koncu tretieho, šiesteho, deviateho a dvanásteho mesiaca so záverom, že celková vykázaná čiastka súhlasí s evidenčným stavom zaznamenaným v knihe cenín, pokutových blokov, nedostatky zistené neboli, a to až do vykonanej kontroly, kde obžalovanému bol zistený schodok, za ktorý bola obžalovanému vznesená obžaloba. Zistené nedostatky vo vzťahu k určitým osobám, mimo obžalovaného, boli riešené v disciplinárnom konaní rôznymi disciplinárnymi opatreniami a vo vzťahu k obžalovanému to bolo riešené konaním o jeho prepustení zo služobného pomeru.

Zo zápisnice o vydaní veci vyplýva, že obžalovaný na výzvu vydal knihy cenností ODI OR PZ vo Vranove nad Topľou. Okrem Knihy cenností mal znalec k dispozícii aj jednotlivé zápisy z vykonaných inventúr zo dňa 31.03.2011, zo dňa 30.06.2011, zo dňa 30.09.2011, zo dňa 30.12.2011, zo dňa 04.04.2008, zo dňa 30.06.2008, zo dňa 30.09.2008 a zo dňa 31.12.2008.

Zo znaleckého posudku č. 12/2012 znalca T. B. Š., O.. zo dňa 22.06.2012 z odboru ekonómia a manažment, odvetvie personalistika, účtovníctvo a daňovníctvo, financie, zo dňa 22.06.2012, vyplýva, že v zmysle pokynu 14/2011 a prílohy č. 1 k tomuto pokynu mal knihu cenností viesť pracovník poverený riaditeľom ODI, avšak viedol ju od roku 2009 riaditeľ ODI osobne. Nebola dodržaná časová následnosť zápisov. Opravy boli robené nekorektným spôsobom - použitím bieliacej pásky. Znalec ale potvrdil, že fyzická inventúra pokutových blokov bola vykonávaná štyrikrát do roka, vždy ku koncu kalendárneho štvrťroka. Do apríla 2012 neexistovala na OR PZ vo Vranove nad Topľou smernica o určení zodpovedných pracovníkov za vedenie evidencie pokutových blokov a finančných prostriedkov na oddeleniach v pôsobnosti OR PZ vo Vranove nad Topľou. Inventúry pokutových blokov a finančnej hotovosti boli robené len formálne, čo podľa znalca dokumentuje, že došlo k neoprávnenej manipulácii so zverenými pokutovými blokmi a finančnými prostriedkami. Peňažné prostriedky v hotovosti musela účtovná jednotka inventarizovať najmenej štyrikrát ročne. Znalec ale zistil, že rozdiel medzi fyzickým stavom pokutových blokov a finančnej hotovosti u jednotlivých príslušníkov PZ ODI vo Vranove nad Topľou a zostatkom podľa knihy cenností 13/2012 ku dňu 17.02.2012 zistený nebol, pričom zúčtovanie 9.560,- eur zo 17.02.2012, ako stav finančných hodnôt, zodpovedal účtovnému stavu, aj keď nebol doložený policajtnými uloženými pokutami.

Z podaného znaleckého posudku prítom vyplýva aj to, že keď znalec zisťoval rozdiel medzi prijatou sumou finančných prostriedkov a obžalovaným odovzdanou za roky 2010 a 2011, dospel síce k záveru, že tento rozdiel tvoril sumu 10.086,- eur, no zároveň podal súdu svoje záverečné zistenie, že za obdobie od 01.01.2009 do 17.02.2016 znalec zistil rozdiel medzi obžalovaným prijatou hotovosťou od príslušníkov jeho oddelenia a hotovosťou ním odvedenou do pokladne v sume 5.986,- eur. Zohľadniac sumarizáciu uvedenú v znaleckom posudku, od tejto sumy treba odpočítať ďalšiu sumu, a to 9.560,- eur, ktorú obžalovaný odovzdal za vyššie uvedených okolností predsedovi kontrolnej komisie a ktorá sa nachádzala v jeho uzamknutej skrini v jeho kancelárii na ODI.

Nebolo prítom preukázané, že by nájdená suma 9.560,- eur pochádzala z iných zdrojov, ako z výnosu pokút za pokuty, ktoré v rámci svojej právomoci uložili vtedajší podriadení obžalovaného. Predseda kontrolnej komisie prítom jednoznačne uviedol, že v čase odovzdania týchto peňazí nemali ešte poznať, že by práve táka suma chýbala. K tomuto zisteniu potom pristupujú početné výpovede svedkov o tom, že síce obžalovaný v rozpore s internými predpismi nepoveril inú osobu na nakladanie s týmito prostriedkami, ale zabezpečil vykonanie kontrol, pričom z vyššie uvedených dôkazov vyplýva, že pri týchto kontrolách neboli nikdy zistené také skutočnosti, ktoré by dôvodnosti obžaloby o spôsobení škody poškodenému nasvedčovali a viedli by k vzniku škody vyžadovanej v ustanovení § 213 Tr. zákona.

Podľa záznamu o odovzdaní zo dňa 14.02.2012 takto došlo ku odovzdaniu kľúčov od kancelárie vedúceho OVS ODI, mobilu zn. Nokia s príslušenstvom i pečatidla č. 002.

Z charakteristiky obžalovaného vypracovanej OR PZ Vranov nad Topľou zo dňa 18.05.2012, vyplýva, že obžalovaný bol dlhoročným príslušníkom PZ, ktorý bol za dosahovanie dobrých pracovných výsledkov a za kvalitné plnenie služobných úloh a povinností viackrát odmenený, pričom disciplinárne bol riešený iba raz, aj to nie za porušenie povahovo obdobných povinností, ako mu v prejednávanej veci kládla za vinu podaná obžaloba. V mieste bydliska nebol riešený komisiou na ochranu verejného poriadku, nemá žiaden záznam v odpise registra trestov a podľa evidencie priestupkov sa dopustil dvoch priestupkov

na úseku dopravy, navyše až po tom, čo mal spáchať skutky, z ktorých bol okresným súdom spod podanej obžaloby oslobodený. Na druhej strane, za porušenie interných predpisov, a to za nevedenie účtovných dokladov v zmysle zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve, v dôsledku čoho vznikli rozdiely medzi evidovaným účtovným stavom finančných prostriedkov za uložené blokové pokuty a skutočným stavom, za vykonávanie úprav v knihe cennosti spôsobom odporujúcim zákonu o účtovníctve a to bielením, prepisovaním číslíc, dodatočne doplňovaných údajov bol personálnym rozkazom MV SR zo dňa 16.04.2012 prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ.

Všetci svedkovia, či už príslušníci PZ alebo občianski zamestnanci ODI, na ktorom obžalovaný v sledovanom období vykonával funkciu riaditeľa, jednoznačne potvrdili, že obžalovaný v čase od 01.01.2009 do 31.12.2011, ako riaditeľ Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou nepoveril vedením knihy cenností žiadneho pracovníka Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou, ale túto viedol osobne. Ani zistenia vyplývajúce z činnosti kontrolnej komisie túto skutočnosť nespochybnili. Je zjavné, že takto obžalovaný konal v rozpore s čl. 5 ods. 2, ods. 4 Prílohy č. 1 k Nariadeniu Prezidenta PZ č. 14/2011 a § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície. Okresný súd správne dospel k záveru, že v predmetnom skutku nejde o trestný čin.

Trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Tr. zákona, spácha, kto ako verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, a) vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, b) prekročí svoju právomoc, alebo c) nesplní povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci alebo z rozhodnutia súdu.

Objektom trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 Tr. zákona je záujem štátu na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov a na ochrane práv a povinností fyzických a právnických osôb. Na naplnenie tejto skutkovej podstaty sa vyžaduje, aby sa činu dopustil špeciálny subjekt, t. j. verejný činiteľ, a to jednou z troch taxatívne uvedených foriem konania, pričom z hľadiska zavinenia úmysel páchatela okrem konania musí zahŕňať aj úmysel spôsobiť niekomu škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Znakom "v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech" sa rozumie akékoľvek neoprávnené majetkové alebo aj materiálne zvýhodnenie, na ktoré by páchatel alebo iná osoba nemali právo (napr. aj nestíhanie páchatela trestného činu a pod.).

S prihliadnutím na predmetný prípad, podľa § 128 ods. 1 Tr. zákona verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie aj príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, ak sa podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená.

Podľa § 128 ods. 1 Tr. zákona platí podmienka, že trestný čin musí byť spáchaný v súvislosti s právomocou a zodpovednosťou verejného činiteľa. Táto právomoc musí vyplývať z ústavy alebo zo zákonov.

Rozhodnutie vo veci NS ČR sp. zn. 6Tz/64/1966 zo dňa 07.12.1966 priamo odkazovalo na právny stav vyplývajúci z ustanovenia k § 89 ods. 9 Tr. zákona vtedy platného Trestného zákona, že právomocou sa rozumie najmä oprávnenie rozhodovať o právach a povinnostiach občanov a organizácií a ukladať im úlohy, čím pojem právomoci treba vykladať užšie, teda ako súhrn práv prislúchajúcich tomu, kto je oprávnený dbať na dodržiavanie práva a spravodlivosti a nie tak, ako je chápaný v širšom zmysle, kedy je právomocou moc, oprávnenie, právo rozhodovať vôbec, kompetencia, pričom aj keď právomocou podľa § 89 ods. 9 Tr. zákona nie je možné vždy rozumieť len oprávnenie rozhodovať o právach a povinnostiach občanov a ukladať im úlohy, je v pojme právomoc obsiahnutý vždy prvok moci, prvok rozhodovania.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, právomocou verejného činiteľa je najmä rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb, pričom takéto rozhodovanie o právach a povinnostiach musí obsahovať „prvok moci a prvok rozhodovania“. Práve pri rozhodovaní o týchto právach sa prejavuje moc, ktorou disponujú orgány štátu a ktorú zo zákona uplatňujú voči fyzickým a právnickým osobám napr. ukladaním pokút za spáchané priestupky.

Obžalovaný, ako riaditeľ policajného oddelenia, mal príslušné služobné povinnosti ustanovené mu podzákoným právnym aktom, no pri ich porušení ako verejný činiteľ nekonal, lebo toto jeho konanie nebolo v priamej príčinnej súvislosti z rozhodovaním o právach a povinnostiach fyzických a právnických v rámci jeho právomoci, lebo rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb bolo dokončené už určením pokút a ich prevzatím od osôb, ktorým boli uložené za spáchanie protiprávnej činnosti - priestupkov v priestupkovom konaní, blokovom konaní v rámci právomoci tohto policajného orgánu, v ktorom obžalovaný ako riaditeľ zastupoval štát ako riadiaci orgán.

Pokiaľ odvolateľ videl prvok moci a rozhodovania v tom, že obžalovaný rozhodoval o spôsobe nakladania s finančnými prostriedkami vybranými od občanov za spáchané priestupky na úseku cestnej dopravy a tým že sa obžalovaný podieľal na samotnom odvedení pokút do štátneho rozpočtu, je nutné dodať, že samotné zavedenie či nezavedenie správne vyrubených a prevzatých finančných prostriedkov do evidencie a ich odovzdanie či neodovzdanie do pokladne či na účet, nie je súčasťou výkonu právomoci verejného činiteľa, ide len o činnosť administratívneho - správneho charakteru.

Ak sa teda verejný činiteľ dopustí trestného činu zneužívajúc na to svoje postavenie, zamestnanie, funkciu, prístup k zdrojom a dôveru, ktorá mu bola zverená, nemusí sa dopustiť trestného činu verejných činiteľov. Pokiaľ nespácha trestný čin v súvislosti s právomocou rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb a takéto rozhodovanie neobsahuje „prvok moci a prvok rozhodovania“, môže byť jeho konanie kvalifikované „len“ ako napr. sprenevera, porušovanie povinností pri správe cudzieho majetku a pod.

V skutkovej podstate prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa je úmyselná forma zavinenia vyjadrená navyše ešte v kvalifikovanej pohnútke páchatel'a, keď zákonnou požiadavkou je, aby konanie páchatel'a bolo vedené "v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť pre seba alebo iného neoprávnený prospech". Z toho je zrejmé, že úmyselná forma zavinenia musí byť obsiahnutá ako v konaní (v danom prípade úmyselne nesplniť povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci), tak sa musí kumulatívne vzťahovať aj na pohnútku (v danom prípade úmyselne zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech alebo spôsobiť inému škodu). /Uznesenie Ústavného súdu SR, PL. ÚS 13/2010-30/

V prejednávanej veci pritom nebolo preukázané, že by obžalovaný v rámci skutku vyjadreného v skutkovej vete spáchal niektorý z majetkových trestných činov.

Ani odvolací súd nezistil, že by obžalovanému bolo nepochybne preukázané spáchanie trestného činu sprenevery uvedeného v § 213 Tr. zákona. Podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona „Kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.“ Podľa § 130 ods. 3 Tr. zákona sa zverenou vecou rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel' na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. Vec možno považovať za zverenú páchatel'ovi, ak mu bola odovzdaná do faktickej moci (do držby) s tým, aby s vecou nakladal určitým spôsobom. Prisvojenie veci je podľa § 130 ods. 4 Tr. zákona odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, a to bez súhlasu vlastníka alebo tejto osoby a s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou. Páchatel' si prisvojí vec, ktorá mu bola zverená, ak s ňou naloží v rozpore s účelom, na ktorý mu bola cudzia vec daná do opatrovania alebo do dispozície, a to spôsobom, ktorý marí základný účel zverenia. Sprenevera je trestným činom, ak je na cudzom majetku spôsobená malá škoda - t. j. najmenej 266,- eur. Na spáchanie trestného činu sprenevery sa vyžaduje úmysel páchatel'a, hoci tento môže vzniknúť aj neskôr, nie hneď pri zverení veci, no tento úmysel musí byť jednoznačne preukázaný.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný mal vo svojej kancelárii trezor a v ňom plechovú skrinku, pokladňu a mal od týchto zariadení kľúče. Rovnako bolo potvrdené, že v tej istej kancelárii mal aj skriňu, ktorú mal povinnosť zamykať, pričom nebolo spochybnené, že táto skriňa bola už v čase príchodu policajnej inšpekcie zamknutá. Za okolnosti, že inšpekčná služba nezabezpečila zapečatenie kancelárie obžalovaného, pričom bolo obžalovanému zakázané vstúpiť do budovy ODI, neboli zistené žiadne dôkazy o tom, že by obžalovaný po odchode policajnej inšpekcie do svojej kancelárie vstúpil a že by pritom do predmetnej skrine uložil neskôr nájdené peniaze. Bolo preukázané, že s predmetnou skriňou a peniazmi v nej manipuloval až počas vykonávania činnosti kontrolnej komisie, ktorej predmetom bolo

práve preveriť podozrenia na neoprávnené nakladanie s peniazmi - príjmom z uložených pokút z činnosti ODI, kedy v sprievode svojho právneho zástupcu a zodpovedného predsedu tejto kontrolnej komisie vstúpil do svojej kancelárie a zároveň z vyššie uvedenej skrine vydal sumu peňazí, o ktorej nebolo vylúčené, že predstavuje sumu pochádzajúcu z výberu pokút uložených rôznym osobám pri činnosti ODI Vranov nad Topľou za predmetné obdobie. Pritom po zohľadnení výsledkov znaleckého skúmania vyššie uvedeného znalca bolo namieste uzavrieť, že síce v činnosti obžalovaného v hospodárení so zverenými finančnými prostriedkami boli zistené pochybnosti, no bolo zistené aj to, že, po zohľadnení obžalovaným odovzdaných peňazí, ktoré mal vo svojej skrini vo svojej kancelárii na ODI, nebolo možné dospieť k záveru, že by poškodenému spôsobil nejakú škodu.

Nebolo preukázané, že by obžalovaný konal tak, aby v čase od 01.01.2008 do 31.12.2011, ako riaditeľ Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou po prebratí finančnej hotovosti zinkasovanej za pokutové bloky v rozpore so svojou povinnosťou odovzdávať tieto peniaze do pokladne OR PZ Vranov nad Topľou a evidovať ich v knihe cenností, že by si z týchto prebratých finančných prostriedkov ponechal nejakú finančnú hotovosť a túto že by neodviedol do pokladne OR PZ Vranov nad Topľou a že by takto spôsobil Krajskému riaditeľstvu PZ Prešov škodu vo výške najmenej 10.086,- eur. Nebolo teda preukázané, že by obžalovaný s prevzatými finančnými prostriedkami naložil v rozpore s účelom, na ktorý mu bola cudzia vec daná do opatrovania alebo do dispozície, a to spôsobom, ktorý marí základný účel zverenia, čo nakoniec vplynulo najmä z vyššie uvedeného znaleckého posudku ale aj zo samotnej výpovede zástupcu poškodeného.

Keďže nebola preukázaná podstata žalovaného skutku, teda konanie a ani následok, nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a okresný súd dospel k správne mu záveru, keď obžalovaného pre tento skutok oslobodil podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku.

Je nepochybné, že obžalovaný porušil predmetné vnútorné predpisy a dopustil sa vážnych nedostatkov vo vedení knihy cenností, no absencia schodku v nakladaní so zverenými finančnými prostriedkami spochybňuje záver, že by tým prejavoval úmysel k tomu, aby takto neoprávnené nakladal s knihou cenností a tým si zadovožoval neoprávnený prospech. Pokiaľ zúčtovanie 9.560,- eur zo dňa 17.02.2012 nebolo doložené dokladmi o policajtných uložených pokutách, neznamená to bez pochybností, že by nešlo o peniaze z takého výnosu. Nebol predložený a vykonaný dôkaz, ktorý by obhajobu obžalovaného vylúčil.

K úradnému záznamu zo dňa 07.02.2012, kedy sa mal obžalovaný nevyjadriť k pôvodu sumy 9.560,- eur, je namieste poukázať na to, že už podozrivé osoby majú právo na obhajobu a v rámci toho aj voliť spôsob vlastnej obhajoby, pričom nemusia spolupracovať s OČTK. Z vykonaného dokazovania pritom nevyplývajú žiadne dôkazy o prípadných prekážkach, pre ktoré by sa inšpekčná kontrola či následná kontrolná komisia ešte pred tým, ako obžalovaný predmetné peniaze vydal, nemohla zaujímať o obsah skrine, odkiaľ ich obžalovaný vybral a odovzdal predsedovi kontrolnej komisie. Zároveň nebolo preukázané, že by sa obžalovaný sám alebo prostredníctvom inej osoby pokúsil v čase vykonávaných kontrol umiestniť do svojej uzamknutej skrine peniaze v sume 9.560,- eur.

Obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu, ale vina mu musí byť dokázaná, a to spôsobom nezbudzujúcim žiadne pochybnosti. V prípade existencie pochybností musí súd postupovať miernejšie (in dubio pro mitio), teda rozhodnúť v prospech obvineného (zásada in dubio pro reo). Vina obvineného musí byť preukázaná. O nepriame dôkazy môže súd opierať výrok o vine len za predpokladu, že tieto vytvárajú vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu nepriamych dôkazov (nestačí preto jeden nepriamy dôkaz) vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vo svojom celku zhodne a spoľahlivo dokazujú všetky skutočnosti, ktoré vo svojom súhrne preukazujú naplnenie všetkých znakov (vrátane konania) skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Pri uplatnení zásady „in dubio pro reo“ je v súlade s touto sporné okolnosti vyhodnocovať v prospech páchatel'a.

Priame dôkazy o vine obžalovaného zistené neboli. Nepriame dôkazy obžalovaného zo spáchania skutku, z ktorého bolo oslobodený z dôvodu dôkaznej núdze spoľahlivo a bez akejkoľvek pochybnosti neusvedčujú a netvoria ucelenú a na seba nadväzujúcu reťaz nepriamych dôkazov spoľahlivo svedčiacich pre jediný záver, že skutok sa stal spôsobom a za okolností uvedených v obžalobe.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uzatvára, že súd prvého stupňa správnym procesným postupom v rámci predložených dôkazov dospel k odôvodneným a zákonným výrokom, ktorými obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodil.

Nakoľko odvolací súd ani v postupe súdu prvého stupňa nezistil žiadne dôvody pre to, aby odvolaniu krajského prokurátora vyhovel, podané odvolanie ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.